

Vagyonos tanyaiak, akik hadisegélyért könyörögnek.

(Sajtó tudósítónktól.) A tanyai asszonyokat látjuk a színház páholyaiban, a mozik első helyein, ott vannak minden ékszerüzletben, vásárolnak aranyat és ezüstöt, selymet és bársonyt, a színek valósággal orgiákat ülnék ruháikon, otthon vannak a cukrászdákban, szóval mindenütt megjelennek, ahol megjelenni uri dolog, megvásárolnak mindent, ami drága, rikitó és izléstelen — és találkozunk velük még egy helyen, ott, ahol a hadisegélyeket írják. Képesek naphosszat a városházán ácsorogni, hivatalról-hivatalra járni, reszketni az egy korona segélyért, követelni és fenyegetni, éhségről rémmeéseket mondani és utána, ha kellemesen kielégedetlenkedték magukat az uri osztály jó dolga miatt, elmennek a boltokba, ahol megvásárolnak mindent, amit elég drágának tartanak.

Nem azokról írunk, akik a hadisegélyre tényleg rá vannak utalva. Nem azokról, akiknek a fillért is tíz felé kell osztani, hogy egy-egy falat kenyér jusson az éhes emberfiókák szájába, hanem azokról mondunk el néhány érdekes apróságot, akik valósággal dűskálnak a pénzben, de a hadisegélyt sokkal energikusabb hangon követelik, mint azok, akiknek a segély egy napi késedelme már egy napi éhezést jelent.

Bokor Pál helyettes polgármesternél, ahol délelőttönként valóságos kongresszust tartanak a hadisegélyes asszonyok, valamint azokban a hivatalokban, ahol a hadisegélyre szorulókat a lajstromokba bevezetik, igen sok érdekes jelenetet lehet megfigyelni. Aki ezeket látja, aligha vonhat le tulságosan kedvező következtetést a mi tanyai népünk önzetlenségére vonatkozólag.

Hétfőn délelőtt egy idősebb tanyai asszony jelent meg siránkozva a helyettes polgármesternél.

— No mi baj néne? — kérdi Bokor Pál.

— Hát kérem, az a baj, hogy nekem is jussom van a hadisegélyre s mégsem kapok.

— Dehogyan nem kap. Ha jussa van, akkor kell kapnia.

— Hát persze hogy van rá jussom, mikor két fiam van a harcban.

— No ha így van, akkor menjen csak be ide a szomszéd hivatalba, majd ott megvizsgálják az ügyét.

— A szomszéd hivatalba? — kérdi újból az asszony.

— Oda. Itt van a közelben.

— Voltam ott már kérem.

— És mi történt?

— Kiutasítottak.

— Miért?

— Azt mondták, hogy én nem szorultam rá.

— Van talán valami vagyona?

— Van egy kis földcském — siránkozik tovább. — Egy kis földcském van.

— Mekkora az a kis földcske?

— Harminc hold. De teher is van rajta — teszi hozzá sietve.

— Mennyi teher?

— Van azon ezer korona teher is.

— No néni, — mondja a helyettes polgármester — ha huszezer korona teher lenne rajta, akkor se kapna hadisegélyt.

Nagyon elszomorodott a néni, mikor meghallotta, hogy egy jómódu asszony nem kaphat hadisegélyt. Nem is hisszük, hogy belenyugszik a sorsába. Valószínű, hogy rövidesen ismét megjelenik a hadisegélyes hivatalban, hogy követelje a korona hadisegélyt, mert ezer korona teher van a harminc holdas birtokán.

Nem az egyedüli eset ez, sőt nem is ritkán történik meg ehhez hasonló. A hivatalban, ahol ezeket az ügyeket kezelik, természetesen már jól ismerik az apró ravaszságokat, melyekkel a tanyai asszonyok élnek. Első kérdés a vagyoni viszonyokra vonatkozik, melyek felől körülményesen kikérdezik, sőt a bemondott adatoknak utána is kutatnak. Ha a kutatás adatai megegyeznek a bemondott adatokkal, csak akkor ve-

szik fel a jelentkezőt a hadisegélyesek lajstromába.

A napokban egy pirosarcu fiatal menyecske jelentkezett hadisegélyért. Bársony ruhát viselt, ujján három aranygyűrű volt. A jó mód, a pénz suhogott a ruháján, mikor beperdült a kopott hivatali szobába.

— A hadisegély miatt jöttem, mert az uram katona. Tessék kiállítani a cédulát — mondja.

— Vagyona van-e?

— Kevés. Az uramnak, annak van.

— Mije van az urának?

— Tanyája. Husz hold földje, szőlője is van.

Nagyon elégedetlenkedett, mikor megmondták neki, hogy nem kap hadisegélyt. Vannak olyanok is, akik otthon előkeresik a legrongyosabb ruháikat s abban kísérleteznek, de hiába. A városházán már ismerik őket és apró zavargásaikkal kudarcot vallanak.

Az ellenség sikertelen támadása északon.

BUDAPEST, április 3. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) A Bisztrica és Szolotvinska mentén orosz felderítő csapatok előretörései meghiúsultak. A Dnyesztertől északra helyenkint fokozott tevékenységet fejtett ki az orosz tüzéség.

HÖFER altábornagy,

a vezérkari főnök helyettese

BERLIN, április 3. A nagy főhadiszállás jelenti: Lipót bajor herceg vezértábornagy arcvonala: Dünaburgtól északkeletre többszörösen bevált támadó csoportjaink az orosz állásból 1 tisztet, 93 főnyi légénységet és 2 géppuskát hoztak magukkal. Maljajitschitől északkeletre is teljes sikerrel járt egy felderítő előretörésünk,

amely foglyokban 1 tisztet és 25 főnyi légénységet eredményezett. Baranovitchól északkeletre több orosz század megtámadta egyik tábori őrsiünket, amely az erős tüzelőkészítés ellenére teljesen megtartotta állását. A Zlocow-tarnopoli vasut mindkét oldalán, a Zlota-Lipánál és a Dnyeszter mellett az oroszok élénk tüzelését nem követték gyalogsági támadások. A Bisztricánál és Szolotvinskánál előnyomuló orosz vadász-osztagokat elűztük.

József főherceg arcvonalán és Mackensen vezértábornagy hadcsoportjánál lényeges esemény nem történt.

LUDENDORFF, első főszállásmester, (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

A német tüzéség eredményes munkája nyugaton.

BERLIN, április 3. A nagy főhadiszállás jelenti: Arrastól északra heves ágyúharc. Állásaink ellen előrenyomuló több angol földérítő osztagot visszavertünk. Az angolok és franciák erőszakos felderítéssel, amelyeket a Bapaumetól északkeletre és St. Duentintől nyugatra húzódó harcterületen jelentékeny erővel hajtottak végre, az ellenségre nézve megfigyeléseink és a foglyok kijelentései szerint rendkívül nagy veszteségekkel jártak. Noreuinél több mint 300 angolt szállítottunk vissza, azonban az

angolok géppuskatüzébe kerültek és így csak 60-an érték el vonalainkat. Coussy le Chateaulnál a soissonsai országúttól keletre tüzéségünk csapatösszevonásokat figyelt meg és azokat szétugrasztotta; a Champagneban, Riponttól délre pedig megsemmisítő hatásával egy készülöben levő támadást fojtott el. Az ellenség légiharcokban 4 repülőgépet veszített, amelyek közül kettőt Richthofen báró főhadnagy lőtt le.

LUDENDORFF, első főszállásmester.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Sikeres csatározások a délkeleti fronton.

BUDAPEST, április 3. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Az Ochrida-tó keletre csapataink behatoltak az ellenség árkaiba és foglyokkal tértek vissza.

HÖFER altábornagy,

a vezérkari főnök helyettese.

BERLIN, április 3. A nagy főhadiszállás jelenti: Az Ochrida- és Presba-tó között csapataink behatoltak a franciák előretolt állásaiba. Az ellentámadásokat visszavetvén zsákmánnyal tértek vissza pa-

ranes szerint vonalaikba. — Monasztirtól északra egy kis francia támadás meghiúsult.

LUDENDORFF, első főszállásmester.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Az olasz fronton nincs változás.

BUDAPEST, április 3. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Nem volt különös esemény.

HÖFER altábornagy,

a vezérkari főnök helyettese.